

Illusionens avgrund – Frihet och eget ansvar

Välkomna, mina käraste vänner. Välsignad vare denna kväll, ni är alla välsignade.

Ni vet alla, mina vänner, att tankar, känslor, inställningar och övertygelser skapar former – former som är lika verkliga som er jordiska materia. Ju djupare och starkare en övertygelse är, desto mer varaktiga och påtagliga är dessa former. De existerar i din själ och de existerar samtidigt i andens värld. Om du hyser sanningsenliga inställningar, uppfattningar, övertygelser och känslor, kommer dessa former att existera i en värld av ljus och de kommer i din egen själ att skapa och ge dig lycka, harmoni och vad man skulle kunna kalla tur. Sanningsenliga själsformer är skapade av ett ämne som har en beständig varaktighet. De kommer aldrig att lösas upp, inte heller kan de förstöras.

Osanna eller överkliga övertygelser och känslor har motsatt karaktär. De kan bestå ett tag, men deras varaktighet är begränsad till hur länge dessa inställningar råder i personligheten. Ju starkare dessa övertygelser och inställningar, tankar och känslor är, desto större är deras inverkan, desto mer påtaglig är deras form.

Jag har ibland beskrivit den väg som ni tar genom att skildra landskap så som ni känner till dem på jorden. Det finns buskar och snår, smala avsatser och klippor. Ibland är passagera svåra och mödosamma, vägen brant och stenig. Vid andra tillfällen befinner ni er på en äng med vila och ljus, tills ni är redo att ta itu med nästa hinder. Allt detta är inte enbart symboliskt. Dessa former existerar verkligen. De utgör en produkt av era inre inställningar och övertygelser, tankar och känslor. Många av dessa skapar hinder som ni behöver treva er igenom.

Ju mer omedvetna sådana inställningar, övertygelser och felaktiga slutsatser är, desto kraftfullare är de. Detta är logiskt, för allt som är framme i medvetenhetens ljus kan korrigeras om det är felaktigt. Det ligger öppet för övervägning och görs därmed anpassningsbart och mottagligt för förändring. I ert dagliga liv kan ni uppleva händelser som kan förändra en medveten övertygelse. Om du emellertid inte är medveten om en slutsats eller inställning, är den inte blottlagd och kan inte omprövas och förändras: den är stel och ju stelare form är, desto starkare är dess substans. Om detta är fallet med en form som har skapats från en osanning, kan ni lätt se att den måste bli ett enormt hinder i livet.

Om ni bara kunde förstå att alla tankar och känslor är faktiska former, föremål och saker, skulle ni bättre förstå varför det är så viktigt för er att avtäcka ert omedvetna och titta på vad det innehåller. Dessa former varierar i sin substans, styrka och form beroende på vad de representerar, hur starka övertygelserna är och vad som är knutet till dem. Detta beror i sin tur på personens karaktär och läggning.

Nu skulle jag vilja diskutera en vanlig själsform som i viss grad finns hos varje människa. Jag kommer att kalla den för ”illusionens avgrund”. Det finns en avgrund inom var och en av er. Denna avgrund är fullständigt överklig och ändå tycks den vara mycket verklig så länge man inte har tagit de nödvändiga stegen för att upptäcka dess illusoriska karaktär.

När du inte kan släppa taget om din egen vilja, vilket inte nödvändigtvis behöver betyda att du vill något som är dåligt eller skadligt, eller när du inte kan acceptera ofullkomligheten i den här världen, vilket innebär att du inte kan få livet och människorna på det sätt som du själv vill ha det, även om ditt sätt kanske är det riktiga, verkar det som om du har fallit ner i en avgrund. Ni kanske aldrig har översatt dessa känslor till sådana termer. Men om ni analyserar era känslor, kommer ni att se att det är så. Det finns hos er en stark rädsla för att vadhelst som sker som går emot er vilja, betyder fara. Detta gäller givetvis inte för alla situationer, för hela personligheten eller för alla områden i ditt liv.

Genom att arbeta i den här riktningen och undersöka dina känslomässiga reaktioner på vissa händelser, kommer du att bli medveten om illusionens avgrund inom dig. Jag ber er att inte ta mitt ord på det. Upplev sanningen i det!

Denna avgrund varierar i djup och bredd. Endast genom att bli medveten om dess förekomst och gradvis upptäcka dess överklighet, kommer den här formen att lösas upp, lite i taget. Detta kan bara ske om du, vid en eller annan tidpunkt, ger upp dig själv till den. Det som verkar vara så svårt att ge efter för, som ser ut som ett personligt hot, är med andra ord egentligen inte alls något hot. Om någon annan inte accepterar dig eller handlar i strid med din förväntan, är detta inte ett hot i sig. Inte heller är det en katastrof om du behöver acceptera din egen otillräcklighet. Du kan dock inte få reda på att det är så, om du inte går rakt igenom upplevelsen. Bara efter att du har accepterat din egen eller den andras otillräcklighet i de områden där du hittills svårligen kunde göra det, bara efter att du har gett upp din egen vilja där du höll fast vid den som om ditt liv stod på spel, kan du verkligen övertyga dig själv om att ingenting skadligt händer dig. Så länge den här avgrunden finns i din själ, verkar det som om du är allvarligt hotad om du ger efter eller släpper taget. Du tycks falla ner i avgrunden. Avgrunden kan bara försvinna om du låter dig falla ner i den. Då och bara då kommer du att lära dig att du inte kraschar och förgås, utan att du flyter

vackert. Du kommer då att se att det som gjorde dig spänd av rädsla och vånda var lika illusoriskt som denna avgrund.

Så jag upprepar: Avgrunden kan inte försvinna av sig själv. Den kan bara försvinna från din själ och ditt liv när du väl har tagit språnget ut i den. Första gången kan det krävas en stor ansträngning från din sida, men varje gång du försöker igen kommer det att bli lättare.

Jag hoppas att jag inte blir missförstådd. Jag menar inte att man ska ge upp något i onödan eller bara för att det är något som gör dig lycklig. Jag menar inte ens att du ska ge upp något som du har eller äger. Jag talar inte heller om realistiska rädslor som kan mötas på ett konstruktivt sätt. Jag avser enbart de subtila små rädsorna i din själ, frustrationen och oron som du inte riktigt kan förstå och som ni ofta hittar så bristfälliga rationaliseringar för. När en person som står dig nära inte håller med dig eller har vissa brister, kan du känna dig spänd och full av oro. Om du analyserar dessa känslor, kommer du att upptäcka att de innebär att du känner dig hotad på grund av att din utopiska värld har visat sig vara överklig. Detta är fantomrädsan som får dig att tro att ditt liv står på spel. Annars skulle du inte vara så rädd. Detta är den avgrund som du ska ta steget ut i för att finna att du flyter i stället för att förgås.

Förra gången diskuterade jag den utopiska världens funktion i den mänskliga personligheten. Jag sa att spädbarnet vill få allting på sitt sätt och när det vill ha det. Men det går längre än så. Denna önskan inbegriper att vilja ha fullständig frihet utan ansvar. Ni kanske inte är medvetna om att det är just detta ni önskar. Men jag är säker på att genom att undersöka vissa av era reaktioner och fråga er vad de verkligen innebär, kommer ni utan tvekan att finna, när ni kommer till roten, att den här barnsliga delen av ert väsen vill precis det. Du vill ha en välvillig auktoritet över dig som styr ditt liv på alla sätt som du önskar. Du önskar dig fullständig frihet på alla sätt; du vill fatta självständiga beslut och göra självständiga val. Om dessa visar sig vara bra, är det till din förtjänst. Du vill dock inte vara ansvarig för något dåligt som sker. Då vägrar du att se sambandet mellan en sådan händelse och dina egna handlingar och inställningar. Ni är så framgångsrika i att täcka över dessa samband att det, efter en tid, verkligen krävs en hel del möda för att ta fram sambanden i dagen. Det är så för att ni vill göra denna auktoritet ansvarig endast för de negativa sakerna.

Många av mina vänner som har fortskridit långt på denna väg kommer lätt att bekräfta att den här delen finns inom dem. I sin slutliga analys motsvarar den här omedvetna tanken eller inställningen just det: att vilja ha frihet utan eget ansvar. Ni önskar er sålunda en daltande, tillåtande gud, som en förälder som skämmer bort sitt barn. Om denna gud inte kan bli funnen – och det kan han förstås inte – blir han ett monster i era ögon och ni vänder er helt bort från Gud.

Förväntningarna som ni har på denna gud projicerar ni också på människor, antingen på en viss person eller en grupp människor eller på en filosofi, trossats eller lärare. Det spelar ingen roll vem eller vad. I vilket fall som helst så kommer er förståelse av den omedvetna gudsbilden [1] inte att vara fullständig om ni inte låter denna mycket grundläggande beståndsdel ingå i den.

Det är mycket viktigt att ni hittar den delen inom er där ni vill ha frihet utan eget ansvar. Med vårt arbetssätt bör det inte vara alltför svårt att upptäcka de många områden där du önskar precis det. Denna önskan kan vara extrem, även om den ofta är dold och man kan bara närma sig den på ett indirekt sätt. Jag kan inte visa er nu hur det ska göras, eftersom sättet varierar för varje individ. Jag hjälper er dock gärna med att påvisa tillvägagångssättet för var och en av er om ni så önskar. Det kan inte finnas ett enda undantag. Ni har alla precis detta hopp och denna önskan på åtminstone något sätt: frihet utan eget ansvar i den fulla utsträckningen. Du kanske vill ta eget ansvar inom vissa områden av ditt liv, ofta i ytliga och yttre handlingar. Men i den sista och djupaste och viktigaste inställningen till livet som helhet, vägrar du fortfarande det egna ansvaret, ändå önskar du dig fullständig frihet.

Om ni tänker igenom det noggrant, kommer ni säkert att förstå att detta är en omöjlighet. Det är en utopi! Man kan inte vara fri och samtidigt inte ha något ansvar. I den utsträckning som du skiftar ansvaret från dig själv till andra, begränsar du din egen frihet. Du försätter dig i slaveri. Så enkelt är det.

Ni kommer att märka att samma lag är verksam även i djurens värld. Ett husdjur har ingen frihet, men det är inte ansvarigt för att få sin egen mat och beskydd. Ett vilt djur är fritt, eller friare, men det är ansvarigt för att se efter sig självt. Detta måste gälla så mycket mer för mänskligheten. Vart ni än tittar, kommer ni att se att det inte kan vara annorlunda: ju mer frihet, desto mer ansvar. Om du inte vill ha ansvar i överensstämmelse med graden av din förmåga, måste du försaka frihet. På ett ytligt sätt gäller detta för praktiskt taget allting, från ert val av yrke till ert val av regering. Men området där mänskligheten har förbisett den grundläggande sanningen, att frihet inte kan existera utan eget ansvar, finns inte utanför, utan inom människans själ och inom den mänskliga inställningen till livet som sådant.

Spädbarnet i er ser inte och vill inte se detta samband. Det vill ha det ena utan det andra och vad det önskar existerar inte; det är en illusion eller utopi. Priset för illusionen är oerhört högt. Ju mer du vill undvika att betala det naturliga och skäliga priset – i detta fall eget ansvar för frihet – desto högre blir kostnaden. Även detta är en oföränderlig lag. Ju mer ni förstår om människans själ, desto tydligare kommer ni att observera detta. Alla sjukdomar i själen har sin grund i just detta: i att man flyr från att betala det rättmätiga priset. Det finns en stark önskan om och ett insisterande på att få både och, det enkla sättet.

I slutänden är priset som betalas för flykten så kostsamt, så högt, mina vänner. Ni är ännu inte medvetna om det, men ni blir det om ni följer denna särskilda väg. En del av priset är den ständiga möda ni förspiller när ni försöker tvinga in livet i den form som illusionen har i detta avseende. Om ni bara kunde se all inre, känslomässig möda skulle ni rysa, för all denna styrka skulle kunna användas på ett helt annat sätt. Att släppa taget om illusionen och fullt ut ta eget ansvar tycks vara så svårt för er att rädslan för det blir en väsentlig del av avgrunden. Ni verkar tro att ni kommer att falla rakt ner om ni verkligen tar det egna ansvaret. Därför stretar ni ständigt bort från det, håller det på avstånd, och detta förbrukar styrka.

Ni kan nu se att det framstår som en avgrund för er att ge upp den utopiska världen. Att ge upp utopin tycks utgöra den största fara för er och ni vill förhindra det med all er andliga muskelstyrkas makt. Ni lutar er bort från avgrunden och förlorar värdefull styrka helt i onödan. Att ge upp utopin tycks vara en förfärlig olycka. Världen blir dyster och hopplös utan någon möjlighet till lycka, eftersom ert begrepp om lycka i en viss del av ert omedvetna sinne innebär total fullkomlighet på alla sätt. Men allt detta är inte sant. Att ge upp utopin gör inte världen dyster. Du behöver inte vara förtvivlad över att släppa taget om en önskan och våga dig in i vad som ofta tycks vara skrämmande för dig. Det enda sättet att upptäcka rädslans illusion, avgrundens illusion och dess fantomnatur, är att först visualisera, känna och uppleva att den finns inom dig i de olika yttringarna och reaktionerna i ditt dagliga liv, och sedan hoppa ner i den. Annars kan den inte lösas upp.

Det finns en mycket viktig, allmän missuppfattning vad gäller livet. Den utgör det huvudsakliga resultatet av den orimliga önskan om frihet utan eget ansvar. Den består i tanken om att man kan komma till skada genom den avbildade gudens, livets eller ödets godtycklighet eller genom andras grymhet, okunnighet och själviskhet. Den här rädslan är lika illusorisk som avgrunden. Den här rädslan kan endast finnas för att man förnekar sitt eget ansvar. Andra måste därför vara ansvariga. Om du inte ihärdigt klamrade dig fast vid utopin om att ha frihet och vägra eget ansvar, skulle du lätt bli varse om att du verkligen är oberoende. Det är du som styr ditt liv och ditt öde; du – och ingen annan – skapar din egen lycka och olycka. Att observera de mångfaldiga sambanden och kedjereaktionerna skulle automatiskt avlägsna din rädsla för andra, för att bli ett offer. Du skulle kunna koppla samman alla ogynnsamma händelser med dina egna felaktiga inställningar, oavsett hur ofullkomliga de andra människorna är. Men deras brister kan inte påverka dig. Detta skulle bli tydligt för dig och du skulle då förlora din rädsla för att vara hjälplös. Du är hjälplös eftersom du gör dig det genom att försöka skifta ansvaret bort från dig själv. Ni ser alltså att rädsla är det höga pris som man behöver betala för att insistera på sin utopi.

I sanning, ni kan omöjligt komma till skada av någon annan persons tillkortakommanden eller oförrätter, oavsett hur mycket det kan se ut så vid en första anblick. De som bedömer enbart på ytan kommer inte att hitta någon sanning eller verklighet. Många av er är i stånd att bedöma på djupet på vissa sätt och att gå till sakernas rötter. På andra sätt är ni invanda vid att bedöma på ytan. I just detta avseende vägrar många av er att släppa taget om att bedöma på ytan, för att ni fortfarande hoppas att den utopiska världen faktiskt kan existera. Ni behöver därför vara rädda för andra människor, deras dömande, deras oförrätter. I denna del av ert väsen tycker ni om att betrakta er själva som offer, av den anledning jag tidigare uttalade. Denna tendens i sig är ett tecken på vägran att acceptera eget ansvar.

Om du verkligen är villig och beredd att acceptera ett fullt eget ansvar, kommer synen av sanningen att bevisa för dig att skada inte kan komma till dig genom andra. Jag kan förutse många frågor som kommer upp i samband med detta. Men låt mig försäkra er mina vänner, att även en masskatastrof, som det har funnits många av i mänsklighetens historia, mirakulöst kommer att skona vissa och andra inte. Detta kan inte bortförklaras vare sig av tillfälligheter eller den avbildade monstruösa gudens agerande som godtyckligt gynnar ett fåtal och straffar vissa mindre lyckosamma individer. Den andra guden som ni föreställer er, som belönar dig för att vara ett lydigt barn och skonar dig från ett svårt öde medan en annan person behöver prövas och gå igenom svårigheter, är också en förvrängning, inte mindre monstruös än den första.

Gud finns inom er och denna gudalika del av det gudomliga inom er reglerar saker på ett så underbart sätt att alla era felaktiga inställningar kommer att föras fram i förgrunden, starkare vid vissa tillfällen, mindre starkt vid andra tillfällen i ditt liv. Andras synbarliga brister och missgärningar kommer att påverka dina egna felaktiga inställningar och inre misstag. Du kan inte påverkas av andras oförrätter eller handlingar om du inte har något inom dig som svarar på det, som en ton som kommer i resonans med en annan ton.

Ni bör återigen inte ta mitt ord på det. Alla som befinner sig på denna väg kommer ofrånkomligen att få reda på sanningen om de verkligen vill. Undersök uppriktigt de dagliga händelserna, irritationerna och förargelserna i ditt liv. Ta reda på vad i dig som svarar på eller motsvarar antingen en liknande egenskap – kanske dock på ett helt annat plan – eller den provocerande personens exakt motsatta ytterlighet. Om du verkligen hittar den motsvarande genklang inom dig, kommer du automatiskt att upphöra att känna dig som ett offer. Även om en del av dig har ett nöje i just det, är det ett tvivelaktigt nöje. Det försvagar dig och gör dig oundvikligen rädd. Det fjättrar dig totalt. Genom att se sambandet mellan dina inre felaktiga strömmar och inställningar och den yttre ovälkomna företeelsen, kommer du att stå ansikte mot ansikte med din otillräcklighet, men detta möte kommer, i stället för att försvaga dig, att göra dig stark och fri. Ni är så invanda vid att gå genom livet och koncentrera er på det synbara felet hos den andra

personen som ni känner er som ett offer för. Ni skyller på alla till höger och vänster och upptäcker aldrig motsvarande genklang hos er själva. Detta förklarar hur ni skulle kunna påverkas på ett negativt sätt. Även de av mina vänner som har lärt sig att söka i sitt inre med en viss grad av ärlighet, misslyckas ofta med att göra det i de mest uppenbara dagliga händelserna. Det krävs övning för att skapa vanan att följa den här vägen fullt ut. När du upptäcker ditt eget bidrag, oavsett hur subtilt det kan vara, när du går igenom en ovälkommen upplevelse, kommer du att upphöra att vara rädd för världen.

Om din rädsla för livet och för andras otillräcklighet inte avlägsnas i viss mån efter sådana upptäckter, har du inte ens skrapat på ytan. Du kan ha upptäckt en bidragande faktor, men om det inte hade den önskade effekten på dig, är det fortfarande undanflykter du har att göra med. Vad du upptäcker måste öka din inre vetskap om att du verkligen inte kan påverkas av andra och att det är du som styr ditt liv. Du behöver därför inte ha någon rädsla. Dina upptäckter måste med andra ord få dig att se sanningen och betydelsen av eget ansvar. Det egna ansvaret kommer dessutom att upphöra att vara något att rygga tillbaka från.

Om detta arbete görs på rätt sätt, kommer du inte att känna dig skyldig för det. I det rätta tillvägagångssättet finns det inte något utrymme för skuldkänslor. Skuldkänslans natur som sådan, som kväver din beslutsamma ansträngning att ta reda på mer om dig själv, tycks säga: ”Jag kan inte rå för det. Jag måste känna mig skyldig till något som jag inte kan rå för.” En skuld känsla innehåller därför oundvikligen ett inslag av självömkan. Utan självömkan skulle det inte kunna finnas någon skuldkänsla. Det sanna och konstruktiva sättet att söka inom dig kommer att uppdaga många misstag, många felaktiga slutsatser, många brister och felaktiga inställningar. Men du kommer att möta dem utan ett spår av skuld. Med den riktiga inställningen accepterar du dina otillräckligheter och ser dem i vitögat. I den utopiska världen gör du det inte.

Detta utgör en väsentlig del av anledningen till att det egna ansvaret avvisas. Genom att fatta självständiga beslut, kommer du ofrånkomligen att göra misstag. Barnet i dig, som håller fast vid den utopiska världen, tror att du aldrig får göra ett misstag. Att göra ett misstag innebär att falla ner i avgrunden. Här kan du återigen pröva hur giltig din rädsla är genom att hoppa ut i den och märka att du hålls flytande. Du ser då att det inte är någon tragedi att ha gjort ett misstag. Spädbarnet tror att du måste förgås om du gör det och tror därför att självständiga beslut för vilka man är ansvarig, inte får fattas. Det bör noteras att den här övertygelsen kan komma till uttryck på ett mycket dolt och subtilt sätt.

Illusionen om att man aldrig får vara otillräcklig, leder naturligtvis till att det egna ansvaret avvisas och till den fortsatta önskan om att vara fri. Den utopiska världen och avgrundens skrämmande illusion är därför avhängiga huruvida du lär dig att acceptera din otillräcklighet och

huruvida du lär dig att befria dig från fantomslutsatsen att du inte får göra fel. Skulden och rädslan för att göra misstag är så svår att bära att ni framkallar alla möjliga fantomtänkar och själsformer som gör livet olyckligt.

I ert intellekt kan ni känna till allting jag säger här; ni kanske med lätthet kan erkänna en mängd olika brister utan minsta skuld eller rädsla. I just detta avseende har ni befriat er från illusionens avgrund och den utopiska världen. Men det finns utan tvivel områden där ni inte känner er i samklang med er kunskap. Det är dessa områden som vi behöver uppmärksamma. Det är mycket möjligt att du har vissa brister som är oändligt mycket grövre än andra och ändå har du inte den här känslan av skam och skuld. Du kan erkänna dem för dig själv och även diskutera dem med andra. Här är du fri. Andra brister, kanske mindre allvarliga och ibland inte ens riktiga brister, utan enbart inställningar, såsom en viss skam, en slags vanda eller reaktion, kan ge en stark känsla av skam eller skuld. Du kan inte möta det, du tittar bort, du kämpar för att undvika att se det. Det betyder att du i detta avseende av en eller annan anledning lever i din utopiska värld och därför kämpar mot illusionens avgrund.

Hela livet måste förändras på många sätt om ni upptäcker sanningen i vad jag säger här. Det räcker inte att acceptera dessa ord intellektuellt; du behöver uppleva dem inom dig. Detta kan endast göras genom hårt arbete i rätt riktning och genom din fulla beslutsamhet att finna just denna sanning. Man behöver å andra sidan inte ha löst upp avgrunden helt och hållet för att i stor utsträckning bli befriad. Det räcker att du ser och observerar att den finns, dess effekt på dig och att du har gjort vissa försök i rätt riktning. Det räcker att se sambandet mellan dina felaktiga inställningar och yttre händelser som fram till nu har förefallit godtyckliga. När du väl inser hur rädd du är för att ge upp den utopiska världen i alla dess utlöpare, har du tagit ett enormt steg mot en verklig frihet och ett sant oberoende.

Detta kommer att befria er från er grundläggande rädsla för livet. Det kommer att frigöra hittills förspilda krafter för konstruktiva syften och det kommer att frambringa en kreativitet som ni aldrig kunde drömma om. När du väl förstår vad jag säger här, när det väl är din egen och inte en kunskap som är lagd ovanpå, kommer du att gå igenom livet med en helt ny inställning: som en fri individ utan rädsla. Du vet med en djup övertygelse att inga ord och ingen undervisning någonsin kan ge dig något bättre än din egen insikt i att ingenting kan komma i din väg som inte du inte själv har frambringt. Du behöver inte skämmas för det. Du kan göra dess frambringande och de olyckliga omständigheterna som du följaktligen kan behöva gå igenom till en mycket konstruktiv och givande medicin för dig. Detta kommer att tjäna till att befria dig i stället för att förslava dig. Du kommer att inse att du inte har något att vara rädd för. Du är inte andras offer; du behöver inte slåss för att göra andra fullkomliga, för du vet nu att deras ofullkomlighet inte kan skada dig.

Vissa av er kanske tycker att det är konstigt att denna grundläggande andliga sanning har fördunklats så i alla tider. Men det finns ett gott skäl för detta, mina vänner. Mänskligheten behöver nå en viss grundläggande andlig förståelse i sin utveckling innan den här kunskapen kan användas på rätt sätt. För missförstådd, skulle en sådan kunskap verkligen kunna vara mycket skadlig. Om en människas lägre natur fortfarande dominerar, kan hon säga: "Jag kan döda och plundra och vara så självisk jag vill. Mina felaktiga handlingar kan inte skada någon annan." Och detta är förstås inte sant, inte i den bemärkelse jag menar. Jag inser, mina vänner, att detta låter som en fullständig motsägelse. Jag säger här å ena sidan att andras missgärningar inte kan skada dig. Jag säger å andra sidan att om du går på och följer dina lägsta instinkter, är det skadligt för andra. Båda är sanna, mina vänner. Men båda kan vara osanna om man förstår dem i fel bemärkelse. Det är ytterst svårt för mig att förklara hur dessa synbarliga paradoxer fortfarande är sanna. Jag ska dock vid ett framtida tillfälle försöka klargöra detta om ni fortfarande behöver ett förtydligande. Men jag tror att de av er som tar till sig detta specifika tillvägagångssätt på er väg och personligen upplever sanningen i mina ord, kommer att förstå att båda är sanna och att dessa två uttalanden inte alls motsäger varandra.

Jag har bara en sak som jag skulle vilja lägga till. Det kan först se ut som att det inte har något att göra med den synbarliga paradoxen, men när ni tänker på det mer på djupet, ser ni tydligt att det har det. Jag har ofta sagt, och många av er har upplevt detta, att ert undermedvetna påverkar en annan persons undermedvetna. Detta är så sant och så uppenbart att allt ni behöver göra är att öppna ögonen för att ständigt få det bekräftat i era liv. Ni vet att den mänskliga personligheten består av olika nivåer eller, uttryckt på ett annat sätt, av olika subtila kroppar. Nivån som du ger ut på kommer att påverka den specifika nivån hos den andra personen. Det som kommer ut ur ditt sanna väsen, ditt verkliga jag, kommer att påverka den andra personens verkliga jag. Det som kommer ut ur något av ditt maskerade jags lager, kommer att påverka liknande eller motsvarande lager eller försvarsmekanism hos den andra personens maskerade jag.

Jag ska ge er några slumpvis valda exempel som jag är säker på att många av er har upplevt. När du är blyg och förtegen, skapar det en liknande effekt hos den andra personen, även om han eller hon kanske uttrycker det på ett helt annat sätt. Om du inte är autentisk eller om du agerar utifrån en högmodig nivå, kommer den andra automatiskt att svara på ett liknande sätt. Om du är spontan och äkta, finner du ett liknande omedelbart svar hos den andra personen. Allt man behöver göra är att observera detta. För att detta ska ske, behöver du naturligtvis observera dig själv för att kunna fastställa vilket lager av din personlighet som du har agerat utifrån. Först då kan du ta den andras beteende och uppträdande och jämföra dessa med vad du gav ut. Snart kommer du inte längre att bedras av det yttre framträdandet. Din egen blyghet kan vara öppen; den andra personens blyghet kan döljas av en självgod mask. Du kommer dock att inse att de kommer från samma inre nivå. Detta är så viktigt, mina vänner, och det relaterar i hög grad till den skenbara paradoxen att man

inte kan skadas av andra människor. Det skulle samtidigt vara skadligt att gå vidare med det antagandet och ge sig hän åt de lägsta instinkterna.

Då så, mina vänner, om det finns några frågor så svarar jag gärna på dem.

FRÅGA: Du nämnde skuld och skam några gånger. Skulle man kunna skämmas för något utan skuldkänslor?

SVAR: Ja, givetvis. Detta är alltid en fråga om terminologi. Det finns en sund slags skam som är konstruktiv och stärkande. Man kan också kalla den ånger. Om du inser att du oavsiktligt har skadat andra genom en av dina felaktiga tendenser och du verkligen känner dig ledsen för det och detta ger dig en drivkraft att förändras, är det gott. Om skammen inte försvagar dig, utan om den stärker dig, innehåller den ingen skuld. Om den är fri från självömkan, från prägeln av ”Stackars mig. Jag kunde inte rå för det. Jag borde bli hjälpt. Människor är orättvisa mot mig” och så vidare, då är det en sund slags ånger som inte har något som helst att göra med skuld. Så det är absolut möjligt att det kan finnas en skam utan skuld. Och det motsatta är också möjligt, nämligen att en person har en stark skuldkänsla och inte nödvändigtvis känner skam.

FRÅGA: Du har många gånger uttryckt att vårt psyke på något sätt är ett elektromagnetiskt fält. Liknar det, från er synvinkel, på något sätt den moderna fysikens elektromagnetiska fält? Eller skiljer de sig i vibrationshastighet?

SVAR: Vibrationshastigheten eller frekvensen kan skilja sig väldigt mycket. Det beror på vad eller vem det är. Vibrationsfrekvensen varierar mellan ett djur och en växt, mellan två djur, mellan två människor, för att inte tala om alla andra ting. Allting som har energi – och ni vet att även era materiella ting är fulla av energi – har eller är ett elektromagnetiskt energifält. Vilken karaktär dessa fält har varierar också mellan det ena föremålet och det andra. Detta beror på vilket material de är gjorda av och det varierar även mellan två föremål av samma material, eftersom många, många andra faktorer också spelar in. Men den grundläggande principen är förstås densamma. Energifält finns i allting, från det som till synes är ett dött föremål till det som uppenbarligen är en levande organism. Men deras utstrålning, frekvens, vibrationshastighet, färg, ton, doft och alla andra särdrag varierar beroende på ett stort antal faktorer som påverkar detta magnetfält. Många av deras uttryck skulle jag inte ens kunna beskriva, för ni har ännu inte upptäckt dem och de har därför inga namn i det mänskliga språket. Vissa kanske ni aldrig ens upptäcker på detta jordiska plan. Men i princip är alla energifält och som sådana definitivt desamma.

FRÅGA: Skulle den här idén kunna tillämpas på vårt tonala system, inom och utanför vår hörsselförmåga?

SVAR: Ja, absolut. Jag kan förutse en tid på ert jordiska plan – vissa av er kan till och med se början av det – när ni kommer att ha apparater för att mäta en persons frekvenshastighet vad gäller vibration, ton, färg och vissa andra uttryck – också vad gäller energiutstrålning, om jag kan kalla det så.

FRÅGA: Också vad gäller doft?

SVAR: Det kan ta längre tid; det skulle vara mycket svårare att få till tekniskt. Men även det kan komma, så småningom. En sådan apparat kommer att visa sig vara mycket användbar.

FRÅGA: Skulle det också kunna användas för terapi?

SVAR: Fysisk såväl som mental terapi. Det skulle kunna användas för allt möjligt annat, för att inte tala om vikten av att bevisa att människor existerar bortom den fysiska nivån. Eftersom vi har en frågesession nästa gång, skulle det vara mycket konstruktivt om ni presenterade vissa frågor som handlar om vårt ämne i kväll.

Jag avlägsnar mig med mina välsignelser för var och en av er, mina vänner. Styrkan och ljuset som jag har tillåtelse att ta med från min värld flödar nu till var och en av er. Må det hjälpa er, var ni än befinner er på er väg, vilka problem ni än har. Må ni känna kärleken som vi kommer till er med. Var välsignade, var i Gud!

[1] Se föredrag 52.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-05-19